

Toruń, dnia 1 marca 2024 r.

Dr hab. Agnieszka Laskowska-Hulisz, prof. UMK

Katedra Prawa Handlowego, Morskiego i Postępowania Cywilnego

Wydział Prawa i Administracji

Uniwersytet Mikołaja Kopernika

w Toruniu

Recenzja

rozprawy doktorskiej mgr. Huberta Zielińskiego

pt. „Dochodzenie roszczeń pieniężnych w walucie obcej w postępowaniu cywilnym”

I. Recenzowana rozprawa doktorska jest pierwszym w polskiej literaturze prawniczej monograficznym opracowaniem problematyki dochodzenia roszczeń pieniężnych w walucie obcej w postępowaniu cywilnym. Zagadnienie analizowane w pracy ma istotne znaczenie praktyczne, dotyczy bowiem kwestii niezwykle ważnych z punktu widzenia wierzycieli dochodzących roszczeń pieniężnych w walucie oraz dłużników zobowiązanych do zapłaty należności wyrażonej w walucie obcej. Podjęcie przez Pana Magistra tej problematyki należy zatem uznać za trafne i pożądane. Co istotne praca ta ma charakter interdyscyplinarny, zawiera bowiem nie tylko rozważania dotyczące prawa postępowania cywilnego, ale także te odnoszące się do prawa cywilnego materialnego. W konsekwencji Autor w pracy w sposób całościowy i wyczerpujący przedstawia tytułową problematykę, rozpoczynając od przedstawienia kwestii materialnoprawnych, a następnie omawiając wybrane zagadnienia z zakresu postępowania rozpoznawczego, postępowania o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, sądowego postępowania egzekucyjnego, a także postępowania upadłościowego i restrukturyzacyjnego. Takie podejście do tytułowego zagadnienia należy uznać ze wszelkich miar za właściwe.

II. Praca poza wstępem składa się z sześciu rozdziałów, zakończenia i bibliografii oraz wykazu skrótów, z tym że w ramach bibliografii Autor zamieścił także wykaz orzeczeń, co nie jest prawidłowe. Bibliografia powinna zawierać wykaz publikacji, prac naukowych, itp., natomiast wykaz orzeczeń powinien być odrębną od bibliografii częścią pracy.

Łącznie praca liczy 346 stron, w tym na część merytoryczną przypadają 322 strony. Autor rozpoczyna pracę wstępem, zaś kończy ją zakończeniem.

Wstęp pracy został napisany wzorcowo. We wstępie Pan Doktorant wskazuje m.in. cel i problemy badawcze, stosowane metody badawcze oraz uzasadnia wybór tematu rozprawy doktorskiej, a także krótko przedstawia poszczególne rozdziały i wskazuje na zachodzące między nimi powiązania. Wstęp pracy stanowi bardzo dobre wprowadzenie do pozostałej części pracy. Został on napisany w taki sposób, że zachęca czytelnika do zapoznania się z rozprawą, sygnalizując, że w pracy Autor zmierzy się z wieloma istotnymi zagadnieniami.

Z kolei w zakończeniu Pan Magister podsumowuje swoje najistotniejsze ustalenia poczynione w pracy, w tym w szczególności formułuje sześć ogólnych tez, które nawiązują do wskazanych na wstępie problemów badawczych. Warto byłoby, na potrzeby publikacji, uzupełnić zakończenie o postulaty *de lege ferenda*, które Pan Doktorant sformułował w pracy na podstawie przeprowadzonych na jej potrzeby badań. Ułatwiłoby to potencjalnemu czytelnikowi zapoznanie się z nimi i podkreśliło ich wagę.

Odnosząc się do konstrukcji pracy, należy uznać ją za prawidłową i przejrzystą. Bardzo dobrą praktyką jest, kiedy w pracy doktorskiej, struktura poszczególnych rozdziałów jest konsekwentna, tj. we wszystkich jest wprowadzenie i podsumowanie, tak jak w recenzowanej pracy. Podsumowanie każdego rozdziału przez Autora pracy stanowi niezwykle wartościową jej część. W podsumowaniach Pan Doktorant formułuje pewne wnioski, stawia tezy, które są konsekwencją przeprowadzonych przez niego w ramach danego rozdziału badań naukowych.

Kolejność rozdziałów i ich struktura nie budzi zastrzeżeń.

III. Odnosząc się do zastosowanych w pracy metod badawczych, to biorąc pod uwagę treść pracy, w tym zawarte w niej wywody, należy wskazać, że Autor posługuje się w pracy trzema następującymi metodami badawczymi: metodą dogmatycznoprawną, metodą historycznoprawną oraz metodą komparatystyczną.

Pan Doktorant w głównej mierze posługuje się metodą dogmatycznoprawną służącą ustaleniu treści norm prawnych, które regulują tytułowe zagadnienie. Autor przedstawia w pracy wykładnię przepisów prawa istotnych z punktu widzenia tytułowego zagadnienia oraz formułowane na ich tle poglądy, a także dokonuje samodzielnej ich wykładni. Przy wykładni przepisów stosuje przede wszystkim reguły wykładni, które mają charakter językowy oraz funkcjonalny. Dopuszcza też analogię prawa, jak np. na str. 201 pracy. W tym miejscu warto dodać, że Pan Magister posiada umiejętność łączenia różnych kwestii prawnych związanych z tym samym zagadnieniem w taki sposób, że umożliwia to kompleksowe przedstawienie analizowanego zagadnienia lub problemu. Dodatkowo, Autor, pomimo że dotyka w pracy wielu istotnych z punktu widzenia procesowego instytucji, które doczekały się w literaturze przedmiotu licznych opracowań, jak np. przedmiot procesu, ugoda sądowa, to w umiejętny sposób

wykorzystuje te publikacje na własne potrzeby, ograniczając swoje rozważania tylko do niezbędnych kwestii związanych z tematem pracy doktorskiej.

Przechodząc do oceny sposobu posługiwania się przez Autora metodą historycznoprawną, to również w tym zakresie należy ocenić pracę bardzo wysoko. Pan Magister w umiejętny sposób i w zakresie niezbędnym oraz celowym z punktu widzenia badanych w pracy zagadnień, poprzedza ich analizę dogmatycznoprawną niezwykle wnikliwymi uwagami historycznymi.

Metoda prawnoporównacza również została zastosowana przez Pana Magistra w prawidłowy sposób. Autor pracy czyni niezbędne ustalenia prawnoporównawcze, w tym obejmuje swoimi badaniami prawo USA oraz brytyjskie, a także m.in. prawo niemieckie i austriackie. Jak wynika z treści pracy, uwagi te są ściśle powiązane z analizowaną w pracy problematyką, są czynione niejako „przy okazji” danego zagadnienia, co nie stanowi jednak zarzutu, lecz wręcz przeciwnie, z uwagi na rozległość problematyki analizowanej w pracy, jej interdyscyplinarny charakter jest w pełni uzasadnione i co istotne wpisane konsekwentnie w koncepcję pracy.

Autor w ramach prowadzonych badań co do zasady wykorzystał prawidłowo dostępną krajową literaturę przedmiotu oraz orzecznictwo sądowe, a także kilka pozycji z literatury zagranicznej i orzecznictwa sądów państw obcych.

Praca napisana jest bardzo dobrym językiem prawniczym z dużą dbałością nie tylko o język, ale także styl wypowiedzi. Rozważania Autora są jasne, konsekwentne i logicznie uporządkowane. W pracy nie ma zbędnych powtórzeń. Autor w sposób prawidłowy prezentuje poglądy przedstawicieli nauki oraz orzecznictwo sądowe, unika zbędnego cytowania treści orzeczeń sądowych oraz nazbyt obszernego przytaczania poglądów innych autorów. Umiejętnie wybiera zasadnicze argumenty, które legły u podstaw przytaczanych przez Niego poglądów. Każdorazowo po zaprezentowaniu stanowisk przedstawicieli nauki oraz judykatury prezentuje własne stanowisko oraz je uzasadnia. Co istotne, Autor w niezwykle taktowany sposób odnosi się do poglądów, z którymi polemizuje.

IV. W rozdziale pierwszym pracy pt. „Zobowiązanie pieniężne w walucie obcej” Autor zawarł interesujące i wartościowe rozważania na temat wybranych kwestii materialnoprawnych, tj. wyjaśnił pojęcie zobowiązania pieniężnego i waluty obcej, omówił przedmiot zobowiązania pieniężnego oraz spełnienie świadczenia pieniężnego, przedstawił problematykę zobowiązania wyrażonego w walucie obcej jako zobowiązania pieniężnego, a także problematykę relacji waluty obcej do „kryptowaluty” oraz relacji zobowiązań pieniężnych w walucie obcej do zobowiązań indeksowanych lub denominowanych w walucie obcej. Wybór tych zagadnień należy uznać za właściwy. Analizując wymienione kwestie, Pan Magister zaprezentował swoje stanowisko co do zagadnień dyskusyjnych. Wszystkie z postawionych w rozdziale I przez Pana H. Zielińskiego tez zasługują na akceptację, a w szczególności należy podzielić pogląd, że zapłata stanowi czynność prawną (str. 37 pracy), natomiast umowy kredytowe dotyczące

zobowiązań indeksowanych lub denominowanych w walucie obcej nie są zobowiązaniami w walucie obcej (str. 55-57). Wartościowe są również uwagi Pana Magistra, których przedmiotem jest wyjaśnienie i uporządkowanie pojęć, takich jak waluta długu, waluta zapłaty czy waluta umowy (str. 45).

Z kolei w rozdziale drugim pt. „Regulacje prawa materialnego dotyczące zobowiązań pieniężnych w walucie obcej” Autor w sposób wnikliwy przedstawił: rys historyczny analizowanej w tym rozdziale regulacji prawnej, poczynając od 20-lecia międzywojennego do chwili obecnej; możliwość wyrażenia zobowiązania w walucie obcej; uprawnienie dłużnika do spełnienia świadczenia pieniężnego wyrażonego w walucie obcej poprzez zapłatę w walucie polskiej; wpływ uprawnienia dłużnika na interes wierzyciela, a także zagadnienia kolizyjnoprawne. W rozdziale tym Autor, w szczególności szeroko opisuje zagadnienia związane ze spełnieniem świadczenia wyrażonego w walucie obcej, zasady przeliczenia waluty obcej na walutę polską, a także przedstawia dyskusje związane z próbą zdefiniowania dnia wymagalności, którym zdaniem Pana H. Zielińskiego jest ostatni dzień terminu zapłaty, co należy uznać za trafny pogląd (str. 103). Na akceptację zasługuje także pogląd Pana Doktoranta, zgodnie z którym świadczenie za dłużnika może też spełnić osoba trzecia w walucie krajowej (str. 104). Niezwykle wartościowe są też wywody Autora w przedmiocie charakteru prawnego uprawnienia dłużnika do spełnienia świadczenia wyrażonego w walucie obcej poprzez zapłatę w walucie polskiej, a także analiza konsekwencji prawnych opóźnienia dłużnika w spełnieniu świadczenia. Dopełnieniem tego rozdziału są istotne uwagi na temat prawa kolizyjnego i jego znaczenia z punktu widzenia tytułowego zagadnienia.

Przechodząc do rozdziału trzeciego pracy pt. „Uzyskanie tytułu egzekucyjnego obejmującego roszczenie pieniężne w walucie obcej, to w pierwszej kolejności należy podkreślić wartość merytoryczną pkt 1.2. zatytułowanego „Ewolucja rozwiązań prawnych w zakresie sądowego dochodzenia roszczeń w walutach obcych”, w którym Pan Magister zawarł wnikliwe uwagi historycznoprawne i prawnoporównawcze dotyczące analizowanych w tym rozdziale zagadnień, co niewątpliwie stanowiło dobre wprowadzenie czytelnika w obecną regulację prawną i ułatwiło jej zrozumienie oraz ocenę. W pkt 1.3. pt. „Wytoczenie i zmiana powództwa” oraz 1.4. pt. „Wyrok i zasady orzekania” Autor omówił w niezbędnym zakresie kwestie związane z uzyskaniem orzeczenia zasądzającego świadczenie w odniesieniu do klasycznych instytucji procesowych, w tym przedmiotu procesu, zmian powództwa, wyroku oraz zasad orzekania. Pomimo że wywody poczynione przez Pana Doktoranta we wskazanych punktach w odniesieniu do samych instytucji procesowych nie są zbyt wnikliwe i wyczerpujące, oddają jednak istotę tych instytucji i co istotne umożliwiają ich prawidłowe przeanalizowanie w odniesieniu do tematu pracy doktorskiej. Autor dochodzi przy tym do trafnej konkluzji, zgodnie z którą zmiana żądania z zapłaty w walucie obcej na zapłatę w walucie polskiej stanowi zmianę przedmiotową żądania (str. 154). Na str. 164 i 165 pracy Pan Magister poszukuje odpowiedzi na pytanie, czy naruszeniem art. 321 § 1 k.p.c. będzie ujawnienie w wyroku uprawnienia dłużnika do zwolnienia się z obowiązku spełnienia świadczenia w walucie obcej poprzez zapłatę w walucie krajowej w sytuacji, w

której powód wnosił jedynie o zasądzenie waluty obcej, a uprawnienie takie przysługiwało dłużnikowi z mocy ustawy. Dochodzi on przy tym do trafnego wniosku, że sąd nie powinien uwzględniać z urzędu w sentencji wyroku faktu przysługiwania dłużnikowi upoważnienia przemiennego z art. 358 § 1 k.c., chociaż sama argumentacja, którą Autor się posługuje na jego uzasadnienie jest bardzo uboga. Na akceptację zasługuje także pogląd wyrażony przez Pana H. Zielińskiego na str. 166 pracy co do obowiązku zastosowania przez sąd art. 319¹ k.p.c. Bardziej wnikliwie mogłyby natomiast być uwagi co do charakteru prawnego samego art. 319¹ k.p.c. W pkt 2 pt. „Uzyskanie innych tytułów” Pan Doktorant omówił ugodę sądową, notarialne tytuły egzekucyjne i inne wybrane tytuły egzekucyjne. W punkcie tym zabrakło uwag na temat ugód pozasądowych zawartych przed mediatorem lub sądem polubownym, orzeczeń sądów polubownych oraz orzeczeń sądów zagranicznych i ugód przed nimi zawartych lub przez nie zatwierdzonych, które też mogą być tytułami egzekucyjnymi. Natomiast uwagi na ten temat Autor recenzowanej pracy zawarł w rozdziale IV, pkt 3 zatytułowanym „Kształtowanie innych tytułów wykonawczych”. Wydaje się, że dla porządku i logicznego ułożenia materii, a także jasności wywodu, najpierw należałoby wskazane w rozdziale trzecim ugody i orzeczenia omówić jako tytuły egzekucyjne, aby następnie w kolejnym rozdziale opisać sposób „kształtowania się” na ich podstawie tytułów wykonawczych. Za w pełni przekonujące należy również uznać wywody Pana Doktoranta dotyczące relacji art. 783 § 1 k.p.c. do art. 319¹ k.p.c. i 358 k.c. Pan H. Zieliński dopuszcza także stosowanie analogii i w konsekwencji w braku stosownych regulacji prawnych formułuje pogląd, zgodnie z którym w drodze analogii należy przyjąć, że jeżeli z tytułu egzekucyjnego wynika, że świadczenie pieniężne podlega spełnieniu wyłącznie w walucie obcej, to art. 783 § 1 zd. 2 k.p.c. nie znajduje zastosowania, tj. przy nadawaniu klauzuli wykonalności sąd bądź referendarz sądowy nie zobowiązują komornika sądowego do przeliczenia walut (str. 201-202). W rozdziale tym poruszono także istotny problem związany z przeliczeniem przez komornika sądowego świadczenia zasądanego w walucie obcej nienotowanej przez NBP na walutę polską (str. 203-204). Na str. 206-207 Pan Magister sformułował postulat o uchylenie art. 783 § 1 zd. 2 k.p.c. z uwagi na treść art. 798¹ § 1 k.p.c. (str. 206-207), który może być dyskusyjny. Artykuł 783 § 1 zd. 2 k.p.c. skierowany jest do sądu i ma zastosowanie w postępowaniu klauzulowym, czyli dotyczy tych tytułów egzekucyjnych, które dla swej wykonalności wymagają klauzuli wykonalności, natomiast art. 798¹ § 1 k.p.c. skierowany jest do komornika sądowego i ma zastosowanie na etapie postępowania egzekucyjnego do wszystkich tytułów wykonawczych, w tym także tych, które nie posiadają klauzuli wykonalności.

Przechodząc do rozdziału czwartego pracy zatytułowanego „Kształtowanie podstaw egzekucji roszczeń pieniężnych w walutach obcych”, należy na wstępie zauważyć, że rozdział ten poświęcony jest zagadnieniom związanym z kolejnym etapem dochodzenia roszczeń pieniężnych w walucie obcej, związanym z uzyskaniem tytułu wykonawczego. W rozdziale tym Autor w sposób logiczny i uporządkowany omawia wybrane zagadnienia związane z uzyskaniem klauzuli wykonalności, a także wskazuje na takie tytuły egzekucyjne, które nie wymagają dla swej wykonalności uzyskania klauzuli

wykonalności. Dodatkowo Autor pracy wskazuje na pewne odrębności w zakresie nadawania klauzuli wykonalności np. ugodom zawartym przed mediatorem. Niezwykle wartościowe są rozważania Pana Doktoranta zawarte w pkt 2.2.3. pt. „Zakres zastosowania art. 783 § 1zd. 2 k.p.c. W pkt 2.2.5. Autor ten powraca do tematu zasadności uchylecia art. 783 § 1 zd. 2 k.p.c., o czym była mowa wyżej.

Następny, piąty rozdział pracy został poświęcony problematyce „Dochodzenia roszczeń pieniężnych w walutach obcych w postępowaniu egzekucyjnym”. W rozdziale tym Pan Magister przedstawia wiele istotnych zagadnień związanych z wykonywaniem orzeczeń sądu zasądających świadczenie w walucie obcej. Do szczególnie istotnych problemów poruszonych w pracy należy zaliczyć kwestie związane ze stosowaniem przepisów postępowania egzekucyjnego do walut nienotowanych przez NBP; kwestie związane z redakcją wniosku o wszczęcie egzekucji, ze wskazaniem banku, w którym nastąpi nabycie waluty oraz możliwością jego zmiany (jaką trafnie dopuszcza Pan Doktorant), kwestie opłat egzekucyjnych. W rozdziale tym Pan H. Zieliński omawia także syntetycznie problematykę automatycznej wykonalności orzeczeń wydanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (str. 226-227). Jeżeli chodzi o kwestię opłat, to Autor dostrzega problemy na tle opłaty stosunkowej przy egzekucji świadczenia w walucie obcej (str. 240). Na akceptację zasługują także uwagi tego Autora zawarte na str. 256 na temat opłaty stosunkowej z art. 29 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych. Wartościowe i interesujące są także uwagi na temat przepisów szczególnych o egzekucji świadczeń pieniężnych w walucie obcej, a także te dotyczące przekazania środków wierzycielowi. Trafny jest również postulat *de lege ferenda* dotyczący zmiany przepisów kodeksu postępowania cywilnego w zakresie planu podziału w sytuacji, gdy plan podziału musi być sporządzony, a jest jeden wierzyciel (str. 260). Ciekawe od strony poznawczej są również uwagi na temat technicznych aspektów prowadzenia egzekucji świadczeń w walutach obcych przez komornika sądowego. Jedynym zastrzeżeniem, jakie można zgłosić pod adresem tego rozdziału, jak i innych części pracy, jest brak szerszej oceny przez Pana Doktoranta wpływu obowiązujących regulacji prawnych na interes dłużnika. Autor pracy szczególną wagę przykładą do interesu wierzyciela, na który w całej pracy wiele razy powołuje się (np. w rozdziałach: drugim pkt 5; piątym, pkt 9 i szóstym pkt 4). Brakuje mi natomiast szerszej wypowiedzi Autora na temat tego, jak w jego ocenie w świetle obowiązującej regulacji prawnej chroniony jest interes dłużnika, od którego zasądzone świadczenie w walucie obcej. Warto może byłoby na wzór punktów poświęconych wpływowi obowiązującej regulacji na interes wierzyciela, wprowadzić taki punkt w odniesieniu do dłużnika. Częstkowe wypowiedzi na ten temat zawarte w poszczególnych punktach pracy, bez ich uogólnienia powodują, że czytelnik ma wrażenia, że interes dłużnika jest w niej odsunięty na plan dalszy, co w świetle zasady równości wobec prawa nie jest zabiegiem pożądanym.

Przechodząc do ostatniego, szóstego rozdziału pracy zatytułowanego „Dochodzenie roszczeń pieniężnych w walutach obcych w postępowaniu upadłościowym oraz restrukturyzacyjnym” należy na wstępie podkreślić to, że Autor w rozdziale tym w umiejętny sposób zmierzył się z obszerną i skomplikowaną problematyką postępowania

upadłościowego i restrukturyzacyjnego. Oczywiście w rozdziale tym, podobnie jak w poprzednich, nie zabrakło uwag historycznych, które stanowią dobre wprowadzenie do obowiązującej regulacji prawnej. Trafnie przy tym Autor pracy krótko scharakteryzował obydwie postępowania, aby następnie w dalszych punktach tego rozdziału przybliżyć tylko te zagadnienia, które są bezpośrednio związane z dochodzeniem roszczeń pieniężnych w walucie obcej. W rozdziale tym w pkt 3.3. pt. „Dochodzenie roszczeń w walucie obcej w postępowaniu upadłościowym” Pan Doktorant w sposób jasny i uporządkowany, a także poprawny pod względem merytorycznym, omówił kwestie związane m.in. ze sporządzeniem listy wierzytelności, skutkami wciągnięcia wierzytelności walutowej na listę wierzytelności, planem spłaty w postępowaniu upadłościowym osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz kosztami i innymi zobowiązaniami masy upadłości. Z kolei w pkt 3.4. pt. „Dochodzenie roszczeń w walucie obcej w postępowaniu restrukturyzacyjnym” przedstawił takie zagadnienia jak m.in.: pojęcie wierzytelności objętych układem i sporządzenie spisu wierzytelności, skutki wciągnięcia wierzytelności walutowej na spis wierzytelności, wierzytelności walutowe w układzie. W rozdziale tym Pan Doktorant formułuje ważne i zasługujące na uwzględnienie przez ustawodawcę postulaty dotyczące postępowania upadłościowego (którego regulację w zakresie dochodzenia roszczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej uznaje za wymagającą zmiany) związane z możliwością zrównania pozycji wierzyciela zobowiązania w walucie obcej w ramach planu podziału w postępowaniu egzekucyjnym oraz planu podziału w postępowaniu upadłościowym.

V. Strona formalna pracy nie budzi zastrzeżeń. Praca napisana jest bez błędów językowych. Literatura oraz orzecznictwo cytowane są prawidłowo. Wskazane w recenzji uwagi w dużej mierze mają charakter polemiczny i nie podważają wartości merytorycznej dysertacji. Zdecydowana większość poglądów zaprezentowanych przez Pana Doktoranta jest teoretycznie, dogmatycznie i logicznie uzasadniona. W pracy Pan Magister wykazał się dużą wiedzą naukową z zakresu prawa postępowania cywilnego oraz umiejętnością samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Recenzowana praca pod każdym względem może być wzorem dla innych prac naukowych tego rodzaju. Została ona bowiem napisana z dużą pasją, wiedzą oraz znajomością analizowanej w niej problematyki.

Reasumując, z pełnym przekonaniem stwierdzam, że recenzowana praca spełnia wymagania stawiane rozprawom doktorskim przez ustawodawcę w art. 187 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.) w związku z ustawą z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. 2018, poz. 1669 ze zm.), stanowiąc oryginalne rozwiązanie naukowe problemu badawczego oraz wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną Pana Huberta Zielińskiego z zakresu prawa, w tym w szczególności prawa postępowania cywilnego i może być przedmiotem dalszych czynności w przewodzie doktorskim.

Biorąc pod uwagę zaprezentowaną ocenę rozprawy doktorskiej Pana mgr. Huberta Zielińskiego pt. „Dochodzenie roszczeń pieniężnych w walucie obcej w postępowaniu cywilnym”, **wnoszę o wyróżnienie recenzowanej pracy doktorskiej.**

Dr hab. Agnieszka Laskowska-Hulisz, prof. UMK

Agnieszka
Laskowska-
Hulisz

Elektronicznie podpisany
przez Agnieszka
Laskowska-Hulisz
Data: 2024.03.06
09:48:26 +01'00'